

Franciszkańska

gazeta

numer 14 NARODZENIE PANSKIE 2011 r.

NASZA SZOPKA ZNOWU W RUCHU

Pierwszą w historii inscenizację szopki betlejmskiej zorganizował w 1223 r. w Greccio niedaleko Rzymu Św. Franciszek z Asyżu. Od tego momentu jego współpracownicy (franciszkanie) rozprzestrzenili szopki i żłóbki w najróżniejszych postaciach po całym świecie.

Pierwsza ruchoma szopka w kościele Świętej Trójcy powstała około roku 1950 staraniem brata Pawła Sokalskiego. Usytuowana była w południowo-wschodniej części kościoła. Posiadała drewnianą ruchomą konstrukcję, a figurki wykonane były z gipsu. Od roku 1957 budową szopki zajmował się brat Czesław Brzezik. Pomagali mu w tym Szulistowie – Feliks (senior) i jego synowie Jan, Gerard, Kazimierz i Feliks. Szopka każdego roku była budowana od nowa i przechodziła kolejne modernizacje. Od roku 1960 ze względu na odbudowę organów (prospekt z 1703 r.) wznoszona była w nawie północnej (w miejscu, w którym obecnie znajduje się gotycki krzyż). Coroczne przedsięwzięcie było niezwykle czasochłonne. Budowę szopki rozpoczynano już na początku listopada. Stąd w roku 1981 zdecydowano się na wybudowanie w północno-zachodnim narożniku kościoła ekspozycji stałej - niedemontowanej. Głównym wykonawcą figurek i wystroju szopki był Władysław Majewski pracownik gdańskiego teatru lalek „Miniatura”. Ruchomy mechanizm wykonał i przez całe lata konserwował Feliks Szulist (junior) z synami. Elementy stolarskie wykonali Marek Zientek oraz Kazimierz Ruchowicz. Szopka ta była inscenizacją polskich świętych i błogosławionych w adoracji Dzieciątka na tle regionalnym związanym z rocznicą 600-lecia obrazu MB Jasnogórskiej. W roku 2009, ze względu na remont okien, musiała ona zostać zdemontowana. Wówczas też zapadła decyzja o jej gruntownej przebudowie, zwłaszcza obudowy zewnętrznej, aby lepiej wpisać ją w zabytkowe wnętrze i przystosować do prezentacji całorocznej. Swoją formą zewnętrzną ma ona nawiązywać do przedwojennych łóż znajdujących się w tej części świątyni.

**DZISIAJ W BETLEJEM, DZISIAJ W BETLEJEM
WESOŁA NOWINA,
ŻE PANNA CZYSTA, ŻE PANNA CZYSTA
PORODZIŁA SYNA!**

**ABYŚ W TYCH DNIACH
I PRZEZ CAŁY NADCHODZĄCY ROK 2012
SŁYCHAŁ NIEUSTANNIE TĄ WESOŁĄ NOWINĘ
W SWOIM SERCU**

ŻYCZĄ GDAŃSCY FRANCISZKANIE

Pokoj i Dobro!

KLASZTOR OO. FRANCISZKANÓW

ul. Świętej Trójcy 4
80-822 GDAŃSK

www.gdansk.franciszkanie.pl
tel. 058/ 320 79 80

TYTUŁ Kościołów: Świętej Trójcy i Świętej Anny
TYTUŁ Klasztoru: Świętej Trójcy

SERDECZNIE ZAPRASZAMY DO WSPÓLNEJ MODLITWY:

Msze święte w niedziele i uroczystości:

7.30, 9.00, 10.30, 12.00, 18.00, 19.15 (akademicka od X do VI)

Msze święte w dni powszednie: 8.15 (z jutrznią), 18.00

**W każdą środę zapraszamy do wspólnej modlitwy
z Matką Bożą Miłosierdzia:**

15.00 wystawienie Najśw. Sakramentu, koronka do Bożego
Miłosierdzia, 17.30 Różaniec

18.00 Msza św. Nowennowa w intencjach poleconych wcześniej
w zakrystii, po Mszy św. modlitwy nowennowe do MB Miłosierdzia,

20.45 Komplet (modlitwa wieczorna Kościoła),
21.00 Apel Jasnogórski.

13 dnia każdego miesiąca (V-X) na Różaniec Fatimski.

Odmawiamy wszystkie cztery części. Część I i II przed Mszą św.
od godz. 17.00; pozostałe części po Mszy św.
w procesji z f. gurą MB Fatimskiej.

Grupy działające przy naszym ośrodku duszpasterskim:

Franciszkański Zakon Świeckich (FZŚ)

odpowiedzialny o. Kazimierz Trzeciński

Spotkania odbywają się w drugą niedzielę miesiąca po Mszy św.
o godz. 10.30 i we wszystkie poniedziałki na Mszy św. o godz. 18.00.

Rycerstwo NiepokalanejMI odpowiedzialny o. Piotr Pliszka

Spotkania odbywają się w trzecią niedzielę miesiąca po Mszy św.
o godz. 10.30 i w pierwszą sobotę miesiąca na czuwaniu o godz. 18.00.

Duszpasterstwo Akademickie odpowiedzialny o. Tomasz Jank

W niedzielę Eucharystia o godz. 19.15. Ponadto w każdy piątek -
o godz. 19.00, katecheza i spotkanie w salce.

Żywy Różaniec odpowiedzialny o. Kazimierz Trzeciński

Spotkania odbywają się w pierwszą niedzielę miesiąca po Mszy św.
o godz. 10.30.

Grupa Charytatywna „Betania”

Spotkania odbywają się we wtorek w salce w godz. 11.00-14.00.

Wspólnota Rodzin „Źródło Życia” odpowiedzialny o. Tomasz Jank

Spotkania całej wspólnoty odbywają się w drugą niedzielę miesiąca.

Przyjmujemy na tzw. Msze św. gregoriańskie za zmarłych odprawiane
bez przerwy przez 30 dni.

Intencje mszalne można zamawiać przed i po każdej Mszy św.

www.gdansk.franciszkanie.pl

www.franciszkanie.pl

Konto na renowację Kościoła Św. Trójcy:

70 1240 1268 1111 0000 1542 5270

Gazeta Franciszkańska

Przygotowali:

o. Tomasz Jank
Izabela M. Wylęzek

Wydawca:

Klasztor OO. Franciszkanów
Gdańsk

Adres:

ul. Św. Trójcy 4, 80-822 Gdańsk

Druk:

numer dostępny na stronie

klasztoru:

www.gdansk.franciszkanie.pl

Plus Print

tel. 58 309 93 51

www.plusprint.pl

Z KRONIKI KLASZTORNEJ

A.D. 2011

Od ukazania się nr 13 (Odpust Świętej Trójcy 2011r.)

19 VI - Odpustowej Sumie przewodniczy pierwszy prowincjał gdańskiej Prowincji Franciszkanów o. Leon Rawalski z Gelsenkirchen. Po Mszy Św. na dziedzińcu tradycyjny już festyn.

23 VI - Boże Ciało - wspólna procesja tym razem wyruszyła z kościoła parafialnego Piotra i Pawła

23 VI - Pod patronatem Franciszkanów, Domu Pojednania i Spotkań oraz wzmocnieni duchem „Gdańskiego Asyżu” rozesłani zostali z naszego kościoła Pielgrzymi Pokoju, którzy wyruszą w pieszą pielgrzymkę do miasta św. Franciszka. Dominik, Wojciech i Roman wyjdą z Fatimy, Moskwy i Jerozolimy niosąc przesłanie miłości. Pielgrzymi, którzy samotnie postanowili w kilkumiesięcznym marszu pokonać blisko 3,5 tys. km. pragną dotrzeć do włoskiego Asyżu w dniu uroczystego spotkania przedstawicieli różnych religii świata z Benedyktem XVI w dniu 26 października 2011r.

W programie czuwania modlitewnego znalazły się m.in. modlitwa międzyreligijna, podpisanie Deklaracji Cywilizacji Miłości przez przedstawicieli gminy muzułmańskiej, żydowskiej, kościołów należących do Polskiej Rady Ekumenicznej oraz franciszkanów, katecheza, modlitwa uwielbienia i Eucharystia.

18 VIII - Kolejny koncert z cyklu Muzyka w zabytkach dawnego Gdańska organizowany przez Filharmonię Bałtycką.

02 IX - 09 IX - VI edycja Festiwalu Goldbergowskiego

02 IX - Został rozstrzygnięty międzynarodowy konkurs na koncepcję odbudowy instrumentu wielkich organów Martena Friese z naszego kościoła Świętej Trójcy. Komisja sędziowska w składzie: o. dr Jerzy Norel muzykolog - Wikariusz Generalny naszego zakonu z Rzymu, prof. Grubich z Krakowa, prof. Kaufmann z Niemiec, Marian Dorawa muzykolog z Torunia i dr Andrzej Szadejko z Gdańska, wyłoniła zwycięską pracę, którą przygotowała firma Orgelwerkstatt - Cristian Wegscheider z Drezna.

03 X - uroczysty Transitus - nabożeństwo chwalebnej śmierci Świętego Ojca Franciszka przy ołtarzu Stygmatyzacji Świętego Biedaczyny z Asyżu w Prezbiterium kościoła Św. Trójcy.

04 X - Uroczystość Świętego Ojca Franciszka. Mszy Św. o godz. 12.00 przewodniczył o. Prowincjał. Po raz kolejny rozdano tzw. stypendia Św. Franciszka dla pięciu zdolnych, pochodzących z rodzin w potrzebie gimnazjalistów. Na stypendia zostały przeznaczone ofiary złożone w naszym kościele podczas jałmużny postnej w Wielki Czwartek.

15 X - Święto Prowincji, podczas którego dziękowaliśmy Panu Bogu za 25 lat istnienia naszej zakonnej franciszkańskiej prowincji p.w. Św. Maksymiliana Marii Kolbeego. Uroczystość odbyła się pod przewodnictwem generała naszego zakonu o. Marco Tasca z Rzymu. O godz. 11.30 odbyła się uroczysta Msza Św. dziękczynna a następnie spotkanie plenerowe na Wyspie Sobieszewskiej.

16 X - Koncert papieski w 33 rocznicę wyboru na Stolicę Apostolską kard. Karola Wojtyły, który przybrał imię Jana Pawła II - prawykonanie oratorium Stanisława Szczucińskiego pt. „14 Encyklik Papieskich” na chór mieszany oraz dwa instrumenty: fortepian i kontrabas.

Wystąpił Akademicki Chór Uniwersytetu Gdańskiego pod dyrekcją Marcina Tomczaka.

19 X – Odbyło się uroczyste wręczenie nagród w Międzynarodowym Konkursie organmistrzowskim na koncepcję odbudowy wielkich organów Mertena Friese z naszego kościoła Św. Trójcy. Uroczystość odbyła się z udziałem Prezydenta Miasta Gdańska oraz Ministra Prowincjalnego Zakonu Braci Mniejszych Konwentualnych p.w. Św. Maksymiliana Marii Kolbego.

23 X - Szósta edycja przedsięwzięcia pt. „Asyż w Gdańsku”, które wychodzi naprzeciw pragnieniom pojednania i dialogu międzyreligijnego błogosławionego Ojca Świętego Jana Pawła II, który 25 lat temu w Asyżu zainicjował spotkania i dialog z wyznawcami innych religii. W ramach tegorocznej edycji na dziedzińcu naszego kościoła – pod namiotem – odbyła się tradycyjna już Modlitwa o Pokój przedstawiciele różnych wspólnot religijnych z Gdańska. Oprawę artystyczną zapewnił Gdański Chór Nauczycielski pod dyrekcją prof. Teresy Pabjańczyk.

06 XI – 25. lecie pracy z Gdańskim Chórem Nauczycielskim obchodziła w naszym kościele dyrygentka chóru prof. Teresa Pabjańczyk.

06 XI - W prezbiterium kościoła Św. Trójcy można było zobaczyć z bliska koronę wykonaną z darów składanych przez wiernych. Prezentacji korony towarzyszyła

wystawa prac ceramicznych związanych tematycznie z NMP znanej gdańskiej rzeźbiarki Janiny Karczewskiej. W prezbiterium został też wystawiony po konserwacji do adoracji obraz Matki Bożej Miłosierdzia.

07 XI – Rozpoczęliśmy nowennę tzw. „Opieki” przed uroczystością MB Miłosierdzia.

10 – 12 XI - Triduum przedkoronacyjne poprowadził o. Manswet Wardyn guardian z Poznania, nasz były prowincjał.

10 XI - Druga część „Asyża w Gdańsku” - Sympozjum Jedności – „Droga do miejsc świętych” – w sali kapitulnej Muzeum Narodowego.

13 XI – Uroczysta koronacja obrazu MB Miłosierdzia, której dokonał Metropolita Gdański Abp. Sławoj Leszek Głódź.

16 XI - Uroczystość MB Miłosierdzia w wypełnionej po brzegi kaplicy Św. Anny - Mszy Św. Odpustowej przewodniczył Minister Prowincjalny naszej zakonnej prowincji o. Adam Kalinowski. Po uroczystej Mszy Św. tradycyjnie już odśpiewaliśmy Akatyst – starożytny hymn ku czci NMP.

16 XII - uroczyste uruchomienie szopki w naszym dużym kościele Św. Trójcy. Po trzech latach od zdemontowania dawnej szopki, z powodu remontu okien i sklepień, udało się, dzięki pomocy wielu życzliwych ludzi i instytucji, dokonać jej gruntownej przebudowy i modernizacji. Otwarcie szopki było połączone z tradycyjną już imprezą p.t. „Popiszczmy Razem” organizowaną przez franciszkanów i Stowarzyszenie Przyjaciół Kościoła Św. Trójcy „Dziedzinec”, która ma na celu prezentację odbudowy wielkich organów z naszego dużego kościoła. W spotkaniu wzięło udział ok. 1200 dzieci z gdańskich szkół i przedszkoli.

JUBILEUSZ 25 LECIA PROWINCJI ŚW. MAKSYMILIANA M. KOLBEGO W GDAŃSKU 15 X 2011

General Zakonu Braci Mniejszych Konwentualnych
o. Marco Tasca z Rzymu

fol. Stanisław Bednarz

O Matce Bożej Miłosierdzia koronowanej w Kościele Świętej Trójcy dnia 13 listopada 2011 roku.

„Któż nie zna łagodnej i pięknej twarzy Maryi Dziewicy z pełnym miłosierdzia i litości obliczem, która od kilku wieków patrzy na stare Wilno i stoi na straży bram jego” – pisał niegdyś Józef Ignacy Kraszewski o Matce Bożej Miłosierdzia z Ostrej Bramy. Pisał też pięknie o Maryi sam Adam Mickiewicz - „Panno Święta, co Jasnej bronisz Częstochowy i w Ostrej świecisz Bramie!”. Znakomite osobistości, wybitni poeci, wieszcz polskiego narodu, artyści, ludzie o wielkich sercach i umysłach, wszyscy oni nie wstydzili się wołać do Maryi. Świadomi wielkości dziedzictwa kulturowego, jakim w istocie jest kult Matki Bożej, napełnieni wiarą, odważnie dając jej świadectwo, zwracali się do ludzi niejako poprzez modlitwę do Świętej Panny. Ci, którzy jasnością umysłów i kunsztem słowa pisanego zachycają do dzisiaj wymagających odbiorców w całej Europie i na świecie. Trzeba bowiem wielkiej wrażliwości, wyjątkowej delikatności na odbiór otaczającego świata i mądrości mającej zakorzenienie w tradycji, mądrości, która nie ośmiesza historii naszych przodków, a nawiązując do niej, kontynuuje dzieło rozpoczęte wiele wieków temu, aby pojąć misterium koronacyjne obrazu.

Właśnie to jest najpiękniejsze, najbardziej właściwe, gdy człowiek zwraca się z miłością do Matki Bożej, pragnąc ją czcić jako Królową. Jest to godne, dobre dla całej ludzkości, napełnia istotnie ludzką naturę, uwzniosła ją, aby zdolna była miłować wolę Najwyższego, który z Maryi chciał się narodzić na świat. Najświętsza Panna jest od dawna Królową Polski, Królową Ziemi i Nieba. W Niej trzeba szukać ratunku dla zagubionej dzisiaj (chociaż wolnej) ojczyzny. Maryja może, wiemy przecież o tym, uprosić u Boga prawdziwą wolność dla nas. Sam Bóg ukoronował Maryję poprzez Jej wniebowzięcie, człowiek zaś, koronując Jej święty wizerunek, daje tym samym widzialny znak dla kościoła, pozostającego wciąż w drodze, że Maryja została Królową z woli Boga.

Mówić o ubogiej, o pełnej pokory Królowej, to mówić o prawdzie Matki Kościoła, w jaką przyoblecło ją Słowo, które z Niej, z ubogiej Maryi chciało się narodzić. W Jej świętym ubóstwie odnalazł Bóg przestrzeń własnej chwały. Ona, uboga Pani, z której zrodził się Zbawiciel, jest także Matką całego Kościoła i ludzi, którzy ten Kościół tworzą. Matką która, można powiedzieć, pod krzyżem urodziła Zbawiciela, w wielkich bólach, w wielkim cierpieniu, uczestnicząc w Męce swojego Syna.

Maryja daje nam wolność także dzisiaj, bo tej wolności bardzo dzisiaj potrzebujemy.

Dodaje skrzydeł każdemu wielkiemu marzeniu, pomaga je urzeczywistnić.

Ta, która była i jest uosobieniem niepodległości człowieka wobec zwierzchności, chwały w służbie dla Boga, bo tylko wtedy człowiek staje się prawdziwie świętym. Odzyskuje własne oblicze, jakie podarował mu Bóg, tworząc go na swoje podobieństwo i na swój obraz.

U Maryi człowiek znajduje schronienie, ucieka się do Niewiasty w Koronie, do Niewiasty Apokaliptycznej „obleczonej w słońce i księżyc pod jej stopami, a na jej głowie wieniec z gwiazd dwunastu. A jest brzemienna.” Ap 12,1-2. Ta wizja

Niewiasty z Apokalipsy Św. Jana wyraźnie natchnęła twórcę obrazu Wileńskiego, cudownego oryginału, którego kopię mamy u franciszkanów. Wszystko się zgadza. Jest Niewiasta obleczone w słońce, jest wieniec z gwiazd, a pod Jej stopami księżyc. Dłonie Maryi skrzyżowane są w geście charakterystycznym dla kobiet brzemiennych, jaki jeszcze dzisiaj możemy zobaczyć na obrazach średniowiecznych. Ten bezbronny gest skrzyżowanych dłoni wskazuje prawdopodobnie na stan błogosławiony Maryi. Dzieciątko, którego nie trzyma w ramionach, jest ukryte w Jej łonie. Czujemy Tę, która powiedziała Bogu tak. Jest brzemienna w Słowo Boże. W Jej łonie także i my, cały kościół, znajdujemy schronienie.

Arcybiskup Metropolita Gdański Sławoj Leszek Głódź ukoronował dzisiaj Maryję. Tym prostym, ludzkim gestem, wyraził miłość ludu Bożego do Matki Miłosierdzia. Czy świętość Maryi może zmieścić się w koronie ze szczerego złota? Czy jednak materialna (i bardzo piękna!) w swoim wyrazie korona, ze szlachetnego metalu, może dać wyobrażenie o nadprzyrodzonym, o cudownym? Czym w istocie jest gest koronacyjny?

Zanim odpowiemy sobie na to pytanie, warto przyrzeć się uroczystości koronacyjnej, jaka miała miejsce w Kościele Świętej Trójcy w Gdańsku. Ogromny kościół pełen był ludzi. Także boczne nawy wypełniał po brzegi tłum. Chorągwie z wizerunkiem świętego Ojca Franciszka z Asyżu uniesiono wysoko. Jego miłość do Maryi jest znana. To Ona była dla niego ratunkiem, orędowniczką w trudnych sprawach. Nie dziwi więc nikogo szczególny kult Maryi jaki znajdujemy u franciszkanów. Można tu wymienić choćby trzy sanktuaria naszej prowincji - Matki Bożej Pocieszenia Pani Gniezna, Matki Bożej w Cuda Wielmożnej Pani Poznania czy Matki Nadziei w Gdyni, a teraz nasze, można powiedzieć, sanktuarium Matki Bożej Miłosierdzia w Gdańsku. Przy wszystkich wyżej

wymienionych uroczystościach koronacyjnych brał udział ojciec gwardian, kustosz Manswet Wardyn, szczególnie szanowany przez ojców franciszkanów zakonnik, który przygotowywał nas do tej niezwyklej chwili, jaką jest moment koronacji Matki Bożej prowadząc „nowennę opieki”. Jego słowo z dnia na dzień wprowadzało i przybliżało do tego dnia, jaki dziś już za nami. Dzień oczekiwany przez niektórych ponad 60 lat! Pani Jadwiga jechała tym samym pociągiem, w którym transportowano do Polski w 1946 roku obraz Matki Bożej Miłosierdzia. Przeżyła już 99 lat! I zastanawiała się, czy dożyje koronacji cudownego obrazu Maryi. Dzisiaj jej pragnienie stało się ciałem. Pani Jadwiga uroczystości zaniósł

koronę do ołtarza, z pomocą drugiej pani Jadzi, i była wyjątkowym, honorowym gościem.

Siostra Elżbietanka, Elżbieta, przełożona domu zakonnego Gdańska, dzień wcześniej układała kompozycję z kwiatów wokół wizerunku Maryi. Białe lilie przeplatane brązowym krwawnikiem były tak wspaniałą ramą dla obrazu, że każdy kto wchodził do kościoła z jeszcze większym zachwytem wpatrywał się w oblicze Matki Bożej. Niezwykle bliskie było dzisiaj święte oblicze, także ze względu na to, że obraz stał nisko na stojaku, na którym w czasie trwania liturgii koronacyjnej został zaniesiony w procesji do ołtarza.

Zaraz przed rozpoczęciem uroczystości, czyli chwilę przed godziną dwunastą, Arcybiskup Metropolita Gdański Sławoj Leszek Głódz zatrzymał się przed obrazem Maryi wystawionym do koronacji. Zdjął nakrycie głowy i pochylił się przed

fot. Stanisław Bednarz

obrazem, a gest ten wyrażał szacunek, wdzięczność i oddanie Matce Kościoła. Niecodziennie można Najświętszą Pannę ucałować w rękę i właśnie w ten sposób wyrażano Jej dzisiaj swoje oddanie.

Franciszkański Zakon Świeckich reprezentowały liczne wspólnoty z Trójmiasta i okolic. Świeckie osoby, jak to ma miejsce w FZŚ, mogą obdarować Boga życiem konsekrowanym, co jest darem pięknym, godnym naśladowania.

Wiele się działo na uroczystości koronacyjnej, a jednak liturgia przebiegała bez zakłóceń. Wszystko miało głębokie znaczenie, a przy tym łatwo było zrozumieć i przeżyć dynamikę uroczystości. Atmosfera bardzo podniosła, chór i trąbki przydawały uroczystości swoistego uroku, cieszyły nastrojowymi pieśniami i wesołym trąbieniem tuż po koronacji. Sam moment nałożenia korony, chociaż pełen oczekiwania ze strony wszystkich zebranych, bo koronę najlepiej założyć szybko i od razu, odbył się szczęśliwie bez kolizji. Na poprzednią, srebrną wytłoczkę dolnej korony, nałożono złotą, zdobioną kamieniami koronę, która jest kopią korony z obrazu Ostrobramskiego. Trzeba w tym miejscu podziękować hojnym darczyńcom, często anonimowym, którzy dawali złoto, biżuterię i pieniądze, aby ten dar dla Maryi był wyjątkowo cenny. Korona jest rzeczywiście wyjątkowo piękna, ozdabia delikatną twarz Maryi, dodaje jej uroku, blasku, upiększa jeszcze doskonały już przecież wizerunek Najświętszej Pani. Jeszcze długo po uroczystości można było oddawać hołd Królowej, Naszej Matce. Wiele osób jakoś nie mogło opuścić Maryi.

Podchodzili do obrazu, całowali, klękali, pochylali się, aby jak najlepiej wyrazić swoją miłość.

Wspaniały i godny to gest, ukoronować złotą koroną wizerunek Matki Jezusa Chrystusa. Świadczy o sercach ludzkich, gotowych do wyrzeczeń dla Boga, oddanych Bogu i Maryi, która w wielu sercach ma swój dom. Zróbmy wszystko, co nam powie Jej Syn, Zbawiciel!

Magdalena Golon

**MATKO BOŻA MIŁOSIĘRDZIA
MÓDL SIĘ ZA NAMI!**

UROCZYSTOŚĆ MB MIŁOSIERNIA

16 LISTOPADA 2011

W tym roku wierni szczerze wypełnili kościółek św. Anny. Od godz. 17.30 uczestniczyli w różańcu świętym, później zaś rozpoczęła się uroczysta liturgia Eucharystii, pod przewodnictwem Ministra Prowincjalnego o. Adama Kalinowskiego, wyższego przełożonego naszej zakonnej prowincji. Liturgia nade wszystko miała charakter dziękczynny za dar koronacji cudownego obrazu.

W homilii Minister Prowincjalny podziękował Opatrzności Bożej za przybycie obrazu do Gdańska, braciom za przygotowanie koronacji oraz wiernym za modlitwę i dary serca złożone na tę uroczystość:

Stajemy dziś w świąteczny i uroczysty dla nas dzień przed ukoronowanym wizerunkiem Matki Miłosierdzia, łączymy się w duchu z Wilnem i wpatrujemy w oblicze Tej, co w Ostrej świeci Bramie. Raz jeszcze dziękujemy z głębi serca Panu Bogu, że dzięki Jego Opatrzności kopia obrazu ostrobramskiego trafiła z Wilna, wraz z wypędzonymi ze swojego klasztoru franciszkanami, do Gdańska, i znalazła się tutaj, we franciszkańskiej świątyni, usiebie, pozwalając jednocześnie tak wielu ludziom pozbawionym ojczyzny poczuć się jak w domu, jak u matki. W minioną niedzielę przeżywalimy z głębokim wzruszeniem uroczystość koronacji Obrazu Matki Bożej. Wdzięczni jesteśmy naszemu Pasterzowi, Arcybiskupowi Metropolicie za to, że przychylił się do prośby wiernych i duszpasterzy i przez nałożenie złotej korony nie tylko usankcjonował kult odbierany tutaj przez Maryję i wyróżnił Jej Wizerunek, lecz równocześnie położył jak gdyby pieczęć zamykającą minione powojenne lata. Bo przecież coraz mniej jest tych, którzy pamiętają to, co działo się po drugiej wojnie światowej. Naoczni świadkowie wydarzeń odchodzą i dobrze się stało, że wielu mogło doczekać tak wspaniałej chwili uroczystości.

Stąd też pozwólcie moi drodzy, że z racji dzisiejszego Święta wyrażę raz jeszcze moją wdzięczność tym, na których barkach spoczyły przygotowania do koronacji i którzy przez minione miesiące i tygodnie z wielkim zaangażowaniem trudzili przygotowując godną i podniosłą uroczystość. Z imienia chcę podziękować rektorowi kościoła Ojcu Tomaszowi, bo natrudził się bardzo i zrobił to, co mógł i pewnie więcej niż mógł, abyśmy mogli godnie uczcić Maryję! Bóg zapłać Ojcu Tomaszowi. Wierzę, że Matka Boża nigdy Ci tego nie zapomni! Dziękuję również wszystkim braciom ze wspólnoty klasztoru gdańskiego, na czele z ojcem gwardianem Piotrem,

za to, że nie zostawiliście Ojca Tomasza samego. Sprawę koronacji uznał cały konwent za swoją sprawę, za honorową sprawę i rzeczywiście każdy z braci stanął na wysokości zadania wypełniając to, co mu zlecono, a nieraz i ponadto.

Nie byłoby koronacji bez kultu! Nie byłoby kultu bez was, kochani siostry i bracia. Dlatego wszystkim pragnę powiedzieć: Bóg zapłać! Za modlitwę, za dary serca, za różnorodną pomoc i uczestnictwo w nabożeństwach, nowennach i niedzielnej uroczystości. To wielkie, wspólne dzieło kochających Matkę Bożą Miłosierdzia w jej Gdańskim, powiedzmy nawet franciszkańskim Wizerunku! Nie chcemy i nie możemy zatrzymać się jednak na koronacji i na podziękowaniach. Uroczystość jak wspomniałem była jak pieczęć pod tym co się dokonało. Jednak w życiu wiary mam zawsze do zapisania nowe strony dziejów, historii zbawienia. Pragniemy je zapisywać z Maryją, Matką Miłosierdzia!

Akt koronacji koroną ze złota przetopionego tylko i wyłącznie z darów złożonych na ten cel przez wiernych czcicieli Matki Bożej Miłosierdzia stał się naszym prostym hołdem złożonym Matce Pana za Jej nieustanne orędownictwo u Syna. Jest również szczególnym darem i podziękowaniem za lata Jej czuwania nad tymi, którzy podobnie jak Ona stali się wygnańcami z własnej ziemi. W tym miejscu dziękujemy wszystkim, którzy na koronę i uroczystości koronacyjne złożyli swój DAR SERCA, jak również wszystkim, którzy wzięli udział w uroczystościach koronacyjnych.

Dla niej najwspanialszymi koronami są nasze serca otwarte na czynienie miłosierdzia, czyli na potrzebujących, biednych, zblakanych. To oni są tymi, do których posyła nas Jezus Miłosierny i Miłosierna Matka Jego. Oni działają w nas i przez nas. Nasze modlitwy, uwielbienia i prośby, także zanoszone przez Ukoronowanym Obrazem Matki Miłosierdzia będą skuteczne, tak będą liczyły się podwójnie a nawet więcej, jeśli będą szły w parze z naszym miłosierdziem w słowach, w czynach, w gestach, w uśmiechu. W domu, szkole, kościele, klasztorze mamy żyć miłosierdziem Bożym. Bo Bóg, jak przypomina nam dzisiaj święty Paweł w liście do Tytusa z miłosierdzia zbawił nas przez dar chrztu. Jako ochrzczeni jesteśmy zobowiązani do czynienia miłosierdzia. To czyni nas mądrymi na wzór podany nam dzisiaj raz jeszcze w Księdze Mądrości. „Przyjmijcie naukę i stańcie się mądrzy, pouczeń mych nie odrzucajcie”.

Najważniejszym pouczeniem Bożym, Jego przykazaniem nam zostawionym jest

przykazanie miłości, Boga i bliźniego. A miłość bez miłosierdzia, czyli bez konkretnych czynów przebaczenia, pojednania, przycięgnięcia i podtrzymania względem potrzebujących pozostaje frazesem, pustym słowem. Maryja, pokorna służebnica Pańska pokazuje nam zawsze drogę, którą mamy kroczyć do zbawienia i świętości. To jest droga służby, pokory, uniżenia. I ta droga prowadzi na wyżyny, taka postawa zasługuje na wyniesienie i ukoronowanie.

Moi Kochani, niech obecna Eucharystia będzie naszym kolejnym ogromnym dziękczynieniem Panu Bogu i Matce Bożej, a także naszą deklaracją wierności tej, która tu już pozostanie jako Matka wstawiająca się za nami. Amen

Liturgię zakończyło wspólne odśpiewanie Akatysty.

16 GRUDNIA PO KOMPLETNEJ PRZEBUDOWIE RUSZYŁA SZOPKA...

c.d. ze str. 1

Wewnętrzna dekoracja szopki ma być prezentacją Polski – od wczesnego średniowiecza po współczesność; od Tatr po Bałtyk; od elementów wiejskich po dumny Gdańsk – najpotężniejszy nigdyś ośrodek miejski Rzeczypospolitej. Hanzeatyckie, niezwykle bogate miasto z charakterystycznymi budowlami, pośród których górują wieże kościoła Mariackiego

i głównomiejskiego ratusza. Oczywiście trudno zawrzeć na tak małej przestrzeni, jaką jest wewnętrzna struktura szopki, geografę i historię Polski. A jednak, w postaciach świętych i błogosławionych, którzy pojawiali się na przestrzeni ponad tysiącletniej historii naszej Ojczyzny, możemy tego w pewien sposób dokonać. Wędrując od Bł. Świerada, poprzez

Św. Stanisława biskupa i męczennika z Krakowa, Św. Kingę, Św. Stanisława Kostkę, Św. Brata Alberta Chmielowskiego i innych aż po Bł. Jana Pawła II, można przecież doskonale „przeczytać” wspaniałe, ale też często tragiczne i skomplikowane losy Polski. Wśród wspomnianych postaci są osoby wprost związane z Gdańskiem, takie jak Św. Wojciech czy Św. Jacek Odrowąż. Chcąc zaś w tym miejscu opowiedzieć także o Grodzie nad Motławą, umieściliśmy w szopce postacie związane z jego historią. Wybór nie był prosty. Wszak nie istnieje gotowy zestaw Gdańszczan ułożony według ich ważności i wielkości. Ale trudno nie zgodzić się, że takimi byli dla Gdańska Książę Świętopełk II, Heweliusz, czy Fahrenheit.

Część dekoracji szopki związanej z Gdańskiem została tak pomyślana, aby oddać jego klimat i atmosferę – „miasta, czterdziestu bram”. A zatem pojawia się

motyw bramy – ot po prostu - jednej z wielu zachowanych, przez którą wchodzi i wychodzą święci. Pojawia się motyw nabrzeża Motławy z sugestywnym Żurawiem, pojawiają się gdańskie kamieniczki. W tle widnieją także elementy współczesne – stoczniove dźwigi pomnik na Westerplatte, Trzy Krzyże, most wantowy, stadion – to wszystko znaki, że my też tworzymy historię tego Miasta, my też jesteśmy jej częścią.

Grota betlejemka jest usytuowana pośrodku dekoracji. Wszak historia chrześcijaństwa na naszej ziemi spinała dotąd klamrą historię naszego narodu.

Nie mogło zabraknąć sugestywnej „relikwii” z Greccio – w 2009 roku studenci z naszego ośrodka duszpasterskiego przywieźli z wyprawy rowerowej Kraków-Asyż-Rzym kawałek skały – „kamień węgielny” nowej szopki. Tym samym mamy nadzieję, że ta „kultowa” już w Gdańsku szopka będzie choć trochę, tak jak dla współczesnych Św. Franciszkwowi w Greccio, przybliżać narodziny Zbawiciela właśnie w kontekście miejsc i spraw doczesnych.

o. Tomasz Jank

Akcja „Popiszczmy Razem”

zorganizowana przez franciszkanów i Stowarzyszenie Przyjaciół Kościoła Świętej Trójcy „Dziedziniec” 16 grudnia w samo południe zgromadziła we franciszkańskim kościele Świętej Trójcy około 1200 dzieci z trójmiejskich przedszkoli i szkół podstawowych wraz z nauczycielami i opiekunami. Nie zabrakło licznie obecnych dziennikarzy, fotografów i stacji telewizyjnych.

W tym roku w ramach akcji uroczyscie została uruchomiona ruchoma szopka. Otwarcia dokonali Pan Paweł Adamowicz – Prezydent Miasta Gdańska, Pan Cezary Windorbski – Prezes Fundacji Gdańskiej oraz ku zdziwieniu wszystkich Święty Mikołaj – Biskup, który przybył ze słodkimi prezentami.

Jak w ubiegłym roku, tak i teraz każdy uczestnik akcji otrzymał lizaka – gwizdek, który był potrzebny do wspólnego, głośnego piszczenia. Zgromadzone dzieci w naszej zabytkowej świątyni bardzo aktywnie uczestniczyły w takiej formie zabawy.

o. Piotr Pliszka

Wyrażamy wdzięczność:

Panu Pawłowi Adamowiczowi
Prezydentowi Gdańska
za pomoc i osobiste życzliwe
zainteresowanie przebudową szopki

Fundacji Gdańskiej
za wsparcie finansowe

Miejskiemu Teatrowi „Miniatura”
w Gdańsku

za odnowienie większości figurek

oraz wszystkim indywidualnym

Darczyńcom i Ofiarodawcom

w sposób szczególny

Panu Cezaremu Windorbskiemu

aranżacja i dekoracja wnętrza - **o. Tomasz Jank**

projekt obudowy szopki - **Tomasz Celewicz**

mechanizm i elementy ślusarskie -
Feliks i Krzysztof Szulistowie

obudowa szopki i elementy stolarskie -
„Dremig” Mieczysław Grzymała

wykonanie figurek „gdańskich postaci” -
Bogusława Biliczak-Krywald, Piotr Boroń

wykonanie i odnowienie części figurek -
Magdalena Golon

mechanizm włączający i oświetlenie - **Mateusz Jank**

konsultacje - **Maria Zakrzewska, Jan Tusk,**
Dorota Szmyt

pomoc w wyborze „gdańskich postaci” -
prof. Jerzy Samp

dziękujemy za udostępnienie nagrań kołęd
Zespołowi „Arka Noego”

Szkole Podstawowej Lokomotywa z Sopotu

specjalnie dla nas kołedy w językach obcych nagrali
śpiew - **Mira Gość**

akompaniament fortepian - **Javier González Offerrall**
edycja dźwięku - **Miguel Ángel Linde**

dziękujemy

Ponadto za pomoc w realizacji przebudowy szopki

w szczególności pragniemy podziękować:

Grzegorzowi Zabłotnemu, Marcinowi Jank,
Elżbiecie i Januszowi Karcowi, Piotrowi Łopatce,
Danucie i Tomaszowi Koziróg.

Szopka czynna przez cały rok

25 i 26 XII

- od 9.00 do 20.00

od 27 XII do 15 I

- od 9.00 do 18.00

w pozostałe dni roku -

9.00 - 12.00 i 14.30 - 17.30

Klasztor OO. Franciszkanów

ul. Św. Trójcy 4

80-822 Gdańsk

www.gdansk.franciszkanie.pl

Przeprowadziliśmy w tym roku konserwację kolejnych dwóch okien

Celem, prac była poprawa parametrów technicznych konstrukcji i wypełnienia okien oraz poprawa ich odbioru estetycznego. Dzięki tym pracom wszystkie okna na elewacji północnej odzyskały swój pierwotny zabytkowy charakter. Prace przeprowadzono z zastosowaniem tradycyjnych technik i materiałów.

Wykonano następujący zakres prac:

- wykonano demontaż szklenia - szkło wypełnień zakwalifikowano do wymiany;
- po ocenie stanu zachowania laskowań poddano je kompleksowym pracom konserwatorskim;
- wykonano konserwację poziomych elementów konstrukcyjnych, oraz wiatrownic z produktów korozji poprzez oczyszczenie, zabezpieczenie i malowanie;
- wykonano prace konserwatorskie w rozglifieniach okiennych przy tynkach i ceglanych kształtkach: wzmacnianie, oczyszczanie, uzupełnianie, iniekcje w miejscach pęknięć, odspojień i rozwarstwień
- wykonano kwatery okienne – szklenie w obrębie kwater wykonano szkłem witrażowym łączo-

nym profilami ołowianymi, (wieloodcieniowe szkło witrażowe), tak jak w oknach poddanych pracom konserwatorskim w latach ubiegłych;

· wykonano hydrofobizację tynkowanych powierzchni rozglifień okiennych od strony elewacji (powierzchni nie malowano ponieważ chciano zachować kolor i strukturę tynku).

Przebieg prac dokumentowano fotograficznie, wykonano również dokumentację zawierającą szczegółowy opis przeprowadzonych prac, wraz z podaniem stosowanych technologii i materiałów.

Prace prowadzone były pod nadzorem Komisji Konserwatorskiej z udziałem przedstawicieli Urzędu Pomorskiego Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków i przedstawicieli Referatu Ochrony Zabytków Urzędu Miejskiego w Gdańsku.

Podobnie jak przed rokiem udało się tu uzyskać dofinansowanie Samorządu Województwa Pomorskiego i Gminy Miasta Gdańsk.

M.Zakrzewska

Dzień Skupienia w Sobieszewie

26 listopada 2011 roku w Ośrodku „Wyspa Św. Franciszka” na Wyspie Sobieszewskiej odbył się Dzień Skupienia DA San Damiano pod hasłem: „Zamyślenia przedadwentowe przy kominku”. O 12.00 zebraliśmy się na Dworcu Głównym w Gdańsku. Podzieliliśmy się na dwie grupy – część wyruszyła w drogę samochodami, a część autobusem. Leśna okolica i bliskość morza wszystkim od razu bardzo się spodobała. Domek myśliwski pod troskliwą opieką zaprzyjaźnionego pana Zdzisia, również okazał się niezwykle przytulny. Miłym zaskoczeniem był kominek, który był już rozpalony na nasze powitanie. Usiedliśmy wokół niego i przy gitarowym akompaniamencie Agaty i skrzypaczki Klaudii, zaśpiewaliśmy na początek kilka pieśni. Następnie wspólnie przygotowaliśmy i zjedliśmy „drugo-śniadaniowy przedobiad” (zakupiony przez Monikę, Magdę i Rafała – dziękujemy!) oraz przepyszne wypieki innych uczestników spotkania. Po posiłku udaliśmy się na plażę by tam odmówić Nieszpory. Wracając postanowiliśmy pobawić się w poszukiwaczy bursztynów. „Złota Bałtyku” znaleźliśmy niemało! Gdy wróciliśmy po spacerze do tzw. Forsterówki, dołączyło do nas dwóch zaproszonych wcześniej gości: panowie Andrzej i Mirek. Zasiadliśmy wszyscy przy kominku i wysłuchaliśmy świadectw obu przybyłych. Historie ich życia głęboko nas poruszyły. Po wysłuchaniu świadectw odbyła się Eucharystia odprawiona przez naszego duszpasterza ojca Tomasza, a po niej wspólna kolacja. Upiekliśmy m.in. kielbaski na kominku. Tu należy wspomnieć o zaangażowaniu kilku osób w przygotowanie kijków, a przede wszystkim Rafała, który uszkodził sobie oko podczas ich ścinania w lesie (Rafał! następne OKoliczności naszego Spotkania będą lepsze!). Dzięki uprzejmości pana Zdzisia mogliśmy przygotować sobie gorącą herbatę. Po skończonym posiłku zaśpiewaliśmy ostatnią pieśń na zakończenie spotkania i wszyscy razem posprzątailiśmy domek. Około 21.40 udaliśmy się w drogę powrotną do domu. Podsumowując, Dzień Skupienia w Sobieszewie dzięki wspólnej modlitwie, wyciszeniu i zaangażowaniu wszystkich można uznać za bardzo dobry początek tegorocznego Adwentu – radosnego oczekiwania na Narodziny Zbawiciela

Emilia Dłoniak

Modlitwa o Pokój

23 października

Wspólną modlitwą o pokój zakończono pierwszą część tegorocznego "Asyżu w Gdańsku". W międzyreligijnym spotkaniu wzięli udział przedstawiciele wspólnot mniejszościowych: muzułmanie, żydzi, ewangelicy i prawosławni oraz gospodarze miejsca - franciszkanie. Pod namiotem na dziedzińcu kościoła Świętej Trójcy w Gdańsku zebrało się kilkaset osób pragnących pojednania i pokoju na świecie. Tegoroczny "Asyż w Gdańsku" odbył się w roku jubileuszu 25-lecia spotkania międzyreligijnego, jakie we włoskim Asyżu zainicjował bł. Jan Paweł II. Od ośmiu już lat corocznie, franciszkanie z gminą muzułmańską i niezależną gminą wyznania mojżeszowego zapraszają mieszkańców trójmiasta i całego Pomorza do wspólnej międzyreligijnej modlitwy.

Po otwarciu spotkania, którego razem dokonali o. Roman Ziola, dyrektor DMK, Jakub Szadaj, przewodniczący NGWM oraz imam Hani Hraish z gminy muzułmańskiej nastąpiła miła uroczystość wręczenia Honorowej Nagrody Ekumenicznej przyznawanej przez Radę Mniejszości Narodowych i Etnicznych na Pomorzu dla dyrektora Domu Pojednania i Spotkań im. św. Maksymiliana M. Kolbego za wybitny wkład w rozwój ekumenizmu w regionie oraz działania na rzecz szerzenia idei pokoju i pojednania.

Na wstępie rektor kościoła Świętej Trójcy o. Tomasz Jank zachęcał do modlitwy "obok siebie, wzywającej dawcę pokoju, aby uścisnąć sobie dłoń, nawet jeśli nasza wiara jest trochę inna". Podkreślił, że spotykamy się w "małym Asyżu" wypełnionym duchem św. Franciszka.

Pastor Dawid Baron reprezentujący członków Kościoła Ewangelicko-Augsburskiego oraz pomorski oddział Polskiej Rady Ekumenicznej apelował o "pokój w naszych sercach, abyśmy żyli ze sobą w zgodzie. Prosił Stwórcę, aby nauczył nas myśleć i czynić wszystko co służy pokojowi!". O pokój w miejscach gdzie trwają wojny modlił się imam Hani Hraish z Gminy Muzułmańskiej w Gdańsku. W szczególności wymienił Libię, Jemen i Syrię, ziemię proroków. W imieniu społeczności żydowskiej modlitwę poprzedzoną śpiewem kantora odczytali Bogusław i Stanisława Łowińscy z Niezależnej Gminy Wyznania Mojżeszowego w RP. Z aktorskim zacięciem powtarzali: "wszechmogący Panie Królu nieba i ziemi wypełnij ciszą

burzę serc naszych..., pomnażaj pokój i miłość!". W języku cerkiewno-słowiańskim z modlitwą do Boga zwrócił się ojciec Doroteusz Józwik, proboszcz prawosławnej katedralnej parafii św. Mikołaja Cudotwórcy w Gdańsku. Prosił "o pokój dla całego świata, o pokój dla każdego miejsca i jego mieszkańców" Międzyreligijne spotkanie modlitwą o pokój zakończył minister prowincjalny zakonu gdańskich franciszkanów ojciec Adam Kalinowski prosząc Pana "abyśmy na nowo odkrywali plan zbawienia świata i znaleźli swoje miejsce na mapie pokoju, który stworzył Bóg!"

Na zakończenie gwardian gdańskiego klasztoru o. Piotr Pliszka razem z dyrektorem DMK o. Romanem Ziola wręczyli gościom płonącą statuetkę gdańskiego Asyża - otwartą dłoń,

zaprojektowaną i wykonaną specjalnie na tę okazję przez artystkę, rzeźbiarkę Magdalenę Golon.

Całą uroczystość uświetnił Gdański Chór Nauczycielski pod dyrekcją prof. Teresy Pabjańczyk. Doskonale dobrany repertuar, wstęp oraz minikoncert na podsumowanie idealnie wpisały się w klimat międzyreligijnego spotkania. Zaprezentowano pieśni w języku cerkiewno-słowiańskim, niemieckim i hebrajskim.

Dodatkowo, na zakończenie poza programem, spontanicznie wystąpił z pięciominutowym programem zespół "Kirim" z Krymu z układem muzyczno-tanecznym.

Arkadiusz Goliński
fot. Stanisław Bednarz

Symposium Jedności

„Droga do miejsc świętych” (8.11.2011)

Drugą część tegorocznego Asyżu w Gdańsku zakończyło Symposium Jedności. Spotkanie poświęcono "Drodze do miejsc świętych" w różnych religiach. W dniu 8 listopada br. na zaproszenie organizatorów cyklicznego międzyreligijnego forum tj. Domu Pojednania i Spotkań im. św. Maksymiliana, Franciszkanów, Niezależnej Gminy Wyznania Mojżeszowego oraz Gminy Muzułmańskiej, wzięli udział przedstawiciele wspólnot. Chrześcijan reprezentował Grzegorz Górny, założyciel i redaktor naczelny kwartalnika "Frona". Przy stole prezydialnym zasiedli także Jakub Skrzypczak, kulturoznawca i teolog żydowski, absolwent ortodoksyjnej jerozolimskiej jesziwy oraz Helena Szabanowicz, polska Tatarka, która odbyła pielgrzymkę do Mekki. Sala kapitulna w Muzeum Narodowym w Gdańsku wypełniona została po ostatnie miejsce.

W spotkaniu wzięli udział m.in. goście reprezentujący mniejszościowe kościoły: ks. Dawid Baron z kościoła ewangelicko-augsburskiego oraz ks. dziekan Doroteusz Józwik z cerkwi prawosławnej. Swoją obecnością zaszczylił także ks. dr Grzegorz Rafiński, proboszcz i kustosz Sanktuarium Pojednania w Łęgowie.

Rozmowę przed zgromadzoną publicznością moderował red. Adam Hlebowicz, dyrektor Radia Plus. Jako pierwsza głos zabrała H. Szabanowicz, która przypomniała historię polskich Tatarów, wspominając miejsca pielgrzymowania Tatarów w Rzeczpospolitej. Wspomniała też legendę o tatarskim muzułmaninie, który miał w cudowny sposób "przenieść się" do Mekki. W osobistej relacji podkreśliła, jak ważne było własne odcięcie się od złych emocji i zajrzenie w głąb siebie. Z ortodoksyjno-żydowskiego punktu widzenia pielgrzymowanie wiązało się z pierwszą wędrówką Abrahama z Ur do Kanaanu. Ten przykład swoistej pierwszej

pielgrzymki podał Jakub Skrzypczak, reprezentujący wyznawców judaizmu. Wskazał też na wiele podobieństw jeśli idzie o drogę do miejsc świętych, szczególnie podobną do tej jaką podążają muzułmanie. Przywołał opowieść o dwóch pobożnych mężach, którzy w Palestynie w pielgrzymce do grobu swojego duchowego nauczyciela podążali razem. Szli obok siebie, ale nie wiedzieli, że podążają do tego samego grobu, gdyż imię nauczyciela w języku hebrajskim brzmiało zupełnie inaczej od tego samego imienia w języku arabskim. Grzegorz Górny, katolicki wydawca i założyciel czasopisma "Frona" odniósł się do pątniczych szlaków Polaków na przykładzie trwającej od 300 lat pielgrzymki do Częstochowy. Głosy prelegentów uzupełnił ks. Doroteusz Józwik, mówiąc o kilkusetletniej prawosławnej tradycji pielgrzymowania na św. Górę Grabarkę oraz do monasterów w Supraślu i Jabłecznej.

Do blisko dwugodzinnej rozmowy włączyli się także trzej pielgrzymi Roman, Wojciech i Dominik, którzy samotnie, pieszo pokonali drogę z Jerozolimy, Fatimy i Moskwy do Asyżu na światowe obchody jubileuszu 25-lecia międzyreligijnego spotkania, któremu przewodniczył Benedykt XVI. Podzielili się z zebranymi swoimi doświadczeniami pątniczymi. Wskazali jak wiele wyrzeczeń kosztował ich trud pielgrzymowania. Przypomnijmy, że pątnicy zostali rozesłani z Gdańska przez franciszkanów. Udzielono im błogosławieństwa oraz wsparcia logistycznego. A współorganizatorzy "Asyżu w Gdańsku" wręczyli im sygnowaną przez swoje wspólnoty "Deklarację cywilizacji miłości", którą przekazano później Biskupowi Rzymu i kustoszowi asyjskiego sanktuarium.

Arkadiusz Goliński

Kolejny etap konserwacji prospektu organowego zakończony

W okresie od 16.03.2011 do 15.11.2011 przeprowadzono „Prace konserwatorskie prospektu organowego w kościele Św. Trójcy w Gdańsku”. Zadanie tegorocznego, III etapu prac przy prospekcie polegało na wykonaniu konserwacji zachowanych elementów XVII wiecznego prospektu organowego, w obrębie szafy głównej, na rekonstrukcji brakujących elementów dekoracji rzeźbiarskiej i malarskiej elementów prospektu i niektórych elementów konstrukcji, oraz na wstępnym montażu elementów szafy w kościele pod organami (mocowanie elementów szafy na odtworzonej wcześniej konstrukcji nośnej nastąpi po odtworzeniu tzw. „stopy”). Zgodnie z zasadą maksymalnego poszanowania dla substancji zabytkowej, wykorzystano wszystkie, najdrobniejsze, zachowane fragmenty oryginalne. Zabiegi konserwatorskie tj. oczyszczanie, dezynfekcję, wzmacnianie struktury drewna, konsolidację warstwy malarskiej, uzupełnianie ubytków podłoża i polichromii przeprowadzono zgodnie z zatwierdzonym przez WKZ programem prac konserwatorskich. Rekonstrukcję brakujących elementów konstrukcyjnych, snycerskich i malarskich oraz opracowanie ich powierzchni przeprowadzono przy użyciu materiałów i technik zgodnych z oryginałem, wykorzystując wiedzę wyniesioną z procesu konserwacji odnośnie technik i sposobu wykonania malowideł monochromatycznych i chromatycznych. Wykonano również dokumentację opisową i fotograficzną dokumentującą przebieg prac. Prace wykonane zostały przez doświadczoną firmę konserwatorską posiadającą w zespole uprawnionych konserwatorów zabytków o wymaganej specjalizacji i doświadczonych rzeźbiarzy i snycerzy.

Prace zostały sfinansowane ze środków MKiDN, Gminy Miasta Gdańsk, Stowarzyszenia Przyjaciół Kościoła Świętej Trójcy „Dziedziniec”, Franciszkańskiej Prowincji Św. Maksymiliana Marii Kolbego oraz Wiernych z kościoła Św. Trójcy

Maria Zakrzewska

FESTIWAL GOLDBERGOWSKI

Tegoroczna edycja Festiwalu Goldbergowskiego, nad którą honorowy patronat objął Prezydent Miasta Gdańska pan Paweł Adamowicz trwała w dniach 2-11. września.

Festiwal rozpoczął się recitalem francuskiej klawesynistki Céline Frisch, która wykonała Wariacje Goldbergowskie J.S. Bacha, dzięki którym nazwisko gdańskiego klawesynisty i kompozytora Johanna Gottlieba Goldberga znane jest melomanom na całym świecie. Tuż przed jej występem ogłoszony został również werdykt międzynarodowego jury, które spośród nadesłanych przez organmistrzów ofert wybrało najlepszą koncepcję odbudowy wielkich organów Mertena Friese w kościele Św. Trójcy przygotowaną przez warsztat Kristiana Wegscheidera z Drezna.

Podczas niedzielnego koncertu 4.09. publiczność zgromadzona w prezbiterium kościoła, a także dzięki bezpośredniej transmisji słuchacze PR2 Polskiego Radia, mogli usłyszeć zaprezentowane po raz pierwszy po kilkuset latach kantaty znajdujące się w zbiorach Biblioteki Gdańskiej Polskiej Akademii Nauk. Koncertem tym zespół Goldberg Baroque Ensemble pod dyktando Andrzeja Mikołaja Szadejko zapowiadał kolejną płytę z cyklu „Muzyczne Dziedzictwo Miasta Gdańska” wydawaną we współpracy z BG PAN.

Ciekawym wydarzeniem tegorocznego Festiwalu był występ Bałtyckiego Teatru Tańca we fragmentach spektakli „Out” i „Czekając na..” w których wykorzystane zostały utwory m.in. Bacha, St. Colomba, czy Vivaldiego. Na ten wieczór baletowy publiczność zaproszona została do Opery Bałtyckiej w Gdańsku.

Podczas drugiego weekendu Festiwalu usłyszeć można było Rachel Podger, która uznawana jest za jedną z najlepszych wykonawczyń muzyki epoki baroku i klasycyzmu na skrzypcach barokowych.

Jej występ przyciągnął ogromne grono słuchaczy, które z entuzjazmem

przyjęło wykonanie utworów Bacha i Bibera, w których towarzyszyła jej inicjatorka i obecna dyrektorka festiwalu Alina Ratkowska.

W koncercie zamykającym Festiwal wystąpił holenderski zespół New Dutch Academy, prezentujący obok kompozycji J.S. Bacha i C.F. Abela (działającego tak jak Goldberg w Dreźnie) mało znane utwory niderlandzkich mistrzów epoki baroku. Koncert swoją obecnością uświetnili Prezydent Miasta Gdańska pan Paweł Adamowicz, Dyrektor biura ds. Kultury UM w Gdańsku, pani Anna Czekanowicz-Drażewska, a także Konsul Honorowy Niemiec w Gdańsku pani Magdalena Prampfelt.

Wszystkie tegoroczne koncerty prowadzone były przez redaktora Piotra Orawskiego z PR 2 Polskiego Radia, rozgłośni, która objęła Festiwal Goldbergowski patronatem medialnym.

Alina Ratkowska

Międzynarodowy Konkurs Organmistrzowski na koncepcję odbudowy Wielkich Organów został rozstrzygnięty

Jury wystąpiło w składzie:

- dr **Andrzej Szadejko** (przewodniczący)
- o. dr **Jerzy Norel** – muzykolog - Wikariusz Generalny Zakonu Braci Mniejszych Konwentualnych (Franciszkanów) z Rzymu
- prof. **Joachim Grubich** - nestor polskiej organistyki, koncertujący organista z Krakowa
- prof. dr **Michael Kaufmann** - organolog, szef europejskiego programu Orgel Expert z Würzburga
- **Marian Dorawa** – organolog z Krakowa, konserwator zabytków, któremu zawdzięczamy większość powojennych dokumentacji instrumentów muzycznych na terenie Pomorza
- **Małgorzata Poluchowicz** - prawnik, sekretarz jury

Do konkursu zakwalifikowało się pięć koncepcji. Każdy z uczestników konkursu musiał zapoznać się z odbudowywanymi organami na miejscu – w Gdańsku. W ciągu wakacyjnych miesięcy pojawiło się ok. 10 zespołów zainteresowanych odbudową naszych organów. Po dwóch dniach obrad 1 i 2 września Jury zdecydowało, że pierwsze miejsce i pierwszą nagrodę otrzyma praca konkursowa oznaczona hasłem „Merten Friese”. Po otwarciu kopert okazało się, że jest to praca **Kristiana Wegscheidera, organmistrza z Drezna**. Z firmą tą będzie współpracować polski organmistrz **Szymon Januszkiewicz z Niedalina k/Koszalina**.

Drugie miejsce - zajęła praca **Guido Schumachera z Belgii**.
Miejsce trzecie – zajęła praca firmy **Flentrop z Holandii**.
W konkursie wzięły też udział prace firm organmistrzowskich - **Eule z Niemiec i Reil z Holandii**.

Decyzja, co do wszystkich nagród została podjęta jednomyślnie.

I nagroda i realizacja projekt:

Nagroda ufundowana przez Przedsiębiorstwo Budowlane „Górski” z Kartuz

II nagroda:

Nagroda ufundowana przez Stowarzyszenie Przyjaciół Kościoła Świętej Trójcy „Dziedziniec”

III nagroda:

Nagroda ufundowana przez Klasztor OO. Franciszkanów w Gdańsku

Był to pierwszy tego typu konkurs w Polsce.

Nagrody zostały uroczyście wręczone 19 października w obecności Pana Pawła Adamowicza Prezydenta Gdańska oraz o. Adama Kalinowskiego Ministra Prowincjalnego Zakonu Braci Mniejszych Konwentualnych.

Od lewej stoją: Marian Dorawa, prof. Joachim Grubich, dr Andrzej Szadejko, o. dr Jerzy Norel, prof.dr Michael Kaufmann

JOSZKO BRODA Z ZESPOŁEM

**WSTĘP
WOLNY**

**KOLEDUJĄ
U FRANCISZKANÓW**

Podczas koncertu zostanie przeprowadzona
zbiórka na rzecz dalszej odbudowy
organów z Kościoła Świętej Trójcy w Gdańsku

Gdańsk, piątek 6 stycznia 2012 r., godz. 15:00, franciszkański Kościół Świętej Trójcy

ORGANIZATORZY: Franciszkanie, DMMK, PATRONAT HONOROWY: PARCEL GDAŃSKOZI Prezydent Gdańska, MIECZYSLAW STOLIK Burmistrz Główny Zarząd Powiatowy, PATRONAT REJULTY: Plus, GOSM, FRANCISZKANIE, franciszkanie.pl, REGIONAL: GDANSK, Wzrost i Prospero, GDANSK, SERIE

Zapraszamy do udziału w wielkim projekcie odbudowy historycznych organów Mertena Friese z 1618 r. w kościele OO. Franciszkanów p.w. Świętej Trójcy w Gdańsku

Każdy z nas może stać się Patronem Wielkich Organów. Swój wkład mogą w ten sposób uwiecznić osoby prywatne, rodziny, firmy, wspólnoty, parafie, grupy...

Szczegóły projektu znajdziemy w folderach wyłożonych w kościele Św. Trójcy w pobliżu odbudowujących się organów i na specjalnej stronie dotyczącej odbudowy organów

www.organy.gda.pl

Kontakt:

rektor kościoła Św. Trójcy o. Tomasz Jank
tel. +48 606 231 933 tjank@franciszkanie.pl
koordynator projektu odbudowy instrumentu dr Andrzej Szadejko
tel. +48 698 199 330 szadejko@wp.pl

Odbudowa prospektu organowego pod honorowym patronatem Prezydenta Gdańska i Ministra Prowincjalnego Zakonu Braci Mniejszych Konwentualnych Prowincji Świętego Maksymiliana M. Kolbego jest wspierana finansowo przez Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego w ramach programu „Dziedzictwo Kulturowe” Priorytet 1 – Ochrona Zabytków, Gminę Miasta Gdańsk, Franciszkańską Prowincję Świętego Maksymiliana M. Kolbego oraz Stowarzyszenie Przyjaciół Kościoła Świętej Trójcy „Dziedziniac”.

1%

**PRZEZNACZ 1%
NA ODBUDOWĘ
BAROKOWYCH ORGANÓW**

Wystarczy w formularzu PIT wpisać nazwę stowarzyszenia - Stowarzyszenie Przyjaciół Kościoła Świętej Trójcy „Dziedziniac”, podać numer KRS - 0000276836 oraz kwotę, którą chcesz przekazać.

Franciszkanie
(OFMConv.)

